Immunoterapia polega na podawaniu kotu specjalnie dobranych na podstawie wyników testów wyciągów alergenów. Zawierają one minimalne ilości substancji, na które uczulony jest kot. Substancje te tygodniami wstrzykiwane są zwierzęciu w coraz większych ilościach i rosnących odstępach czasu. U większości kotów dzięki tej terapii zwiększa się tolerancja na alergeny. W efekcie kot znów może poczuć się dobrze w swoim otoczeniu. Poprawę można zaobserwować w wielu przypadkach już po kilku tygodniach, u niektórych jednak zwierząt na efekty trzeba poczekać kilka miesięcy. U ponad 70% kotów terapia ta daje odczuwalną poprawę lub nawet całkowite ustąpienie objawów.

Ponieważ alergia jest nieuleczalnym schorzeniem, immunoterapię, o ile jest skuteczna, należy stosować latami, a w pewnych okolicznościach nawet przez całe życie. W rzadkich przypadkach mogą pojawić się działania uboczne, dające przemijające, lekkie nasilenie objawów alergicznych. Dopasowując odpowiednio dawkę wyciągu alergenu, lekarz weterynarii może szybko złagodzić niepożądane objawy.

Należy pamiętać, że alergia jest chorobą na całe życie, jest nieuleczalna i może być dziedziczona. Tylko znajomość alergenów i ich unikanie na co dzień oraz zastosowanie odpowiedniej immunoterapii mogą przyczynić się do istotnej poprawy jakości życia naszego pupila.

Wspólnie z Waszym lekarzem będziecie Państwo w stanie postawić właściwą diagnozę, a stosując odpowiednią terapię, zapewnić zwierzęciu optymalną jakość życia.

Objawy

Alergia może się pojawić u kota w każdym wieku. Pierwszym objawem jest silny świąd. Ponieważ koty wykorzystują swój szorstki język do "drapania", swędzenie może się objawiać wzmożonym lizaniem i wygryzaniem sierści. Ponieważ większość kotów czynności tej oddaje się w ukryciu, właściciel często nie widzi wzmożonego lizania i drapania, ale zaobserwować może powstałe przy tym zmiany na skórze i sierści lub też znaleźć kłaczki sierści w miejscach, gdzie leżał kot. Najczęściej uwagę zwracają wyłysienia na brzuchu, łapach czy innych częściach ciała, które kot jest w stanie dosięgnąć językiem. Sama skóra w tych miejscach jest najczęściej nienaruszona.

Inne objawy może dawać tzw. miliare dermatitis, czyli prosówkowe zapalenie skóry - podczas głaskania kota wyczuwa się na grzbiecie liczne małe strupki. Również przyczyną eozynofilowego zapalenia skóry (eosinophile granulomacomplex) może być reakcja alergiczna kota. Obraz tej choroby może się manifestować w najróżniejszy sposób, np. jako płytka eozynofilowa, zmiany skórne głównie na brzuchu, pręgowate zmiany na skórze tylnych kończyn i wiele innych. Zwłaszcza u kotów z alergią pokarmową widać często głębokie zadrapania w obrębie głowy. Cierpiąc na bardzo silny świąd koty często doprowadzają się do samookaleczeń, tak że konieczne jest stosowanie bandaży, wiązanie tylnych łap, aby zapobiec dalszym uszkodzeniom ciała.

LABOKLIN
Polska Sp. z o.o.

www.LABOKLIN.com

LABOR FÜR KLINISCHE DIAGNOSTIK GMBH & CO.KG

PL Warszawa • 01-495 • Powstańców Śląskich 101
tel. 022/691 93 10..11..12 • tel/fax. 022/691 92 92
e-mail: lab.warszawa@laboklin.pl • www.laboklin.pl

PL Opole • 45-517 • Obrońców Stalingradu 66 pok. 200A
VETEXPRESS
tel. 077/423 04 72 • fax 077/423 04 73
e-mail: lab.opole@laboklin.pl • www.laboklin.pl

D Bad Kissingen • D-97688 • Steubenstraße 4
tel. +49-971/72020 • fax +49-971/68546
e-mail: info@laboklin.de • www.laboklin.de

LABOKLIN
Polska Sp. z o.o.

Co powinniście wiedzieć o alergiach u kotów?

Co powinniście wiedzieć o alergiach u kota?

Alergia (nadwrażliwość) jest chorobą, która u kota może objawiać się w bardzo różny sposób. Zasadniczo chodzi tutaj o przesadną reakcję systemu immunologicznego, która może dawać różnorakie objawy.
Nasilenie objawów jest różne w zależności od osobnika. U niektórych kotów choroba ma przebieg łagodny, u innych z kolei objawy są tak uciążliwe, że w bardzo dużym stopniu obniżają komfort życia zwierzaka.

Istnieje wiele rodzajów alergii i alergenów, a tym samym wiele rodzajów terapii. Dlatego przy zastosowaniu odpowiednich badań trzeba postawić właściwą diagnozę.
Najczęstszymi czynnikami wywołującymi alergie u kotów są pchły, roztocza, kurz, pyłki i składniki pokarmowe.

Co może wskazywać na alergię?

1) Czas i miejsce wystąpienia alergii to pierwsze ważne wskazówki. Jeśli objawy nasilają się wiosną i latem, przyczyną mogą być pyłki. Występowanie nasilonych objawów aż do późnej jesieni może świadczyć o alergii na pchły. Nawet jeśli nie znajdziemy na kocie pcheł, to nie możemy tej przyczyny wykluczyć, gdyż koty bardzo umiejętnie iskają pchły z sierści.
2) Alergia na roztocza kurzu może występować natomiast przez cały rok - objawy mogą się zaostrzać, kiedy kot śpi w sypialni.
3) W przypadku alergii pokarmowej można czasem zaobserwować związek z podawanym pokarmem, jednak objawy mogą się pojawić z opóźnieniem, nawet kilkunastu dni po zjedzeniu, co często znacznie utrudnia powiązanie karmy z alergią. Sama zmiana marki lub smaku karmy na inny zazwyczaj nie przynosi efektu.

Pierwszą czynnością diagnostyczną powinna być gruntowna analiza lekarska warunków życia kota. Ponieważ także inne choroby mogą dawać objawy w postaci świądu i zmian na skórze, lekarz weterynarii przy zastosowaniu odpowiednich badań, musi wykluczyć inne przyczyny.

O tym, jakie badania będą najwłaściwsze, zadecyduje lekarz na podstawie rodzaju zmian na skórze. Może pobrać, a następnie wysłać próbki do badania pod kątem występowania bakterii, grzybów czy pasożytów. Niektóre choroby można zdiagnozować na podstawie badań krwi. Kiedy już wykluczone zostaną inne przyczyny, podejmowane są kolejne czynności służące zdiagnozowaniu alergii.

Zasadniczo rozróżnia się dwa rodzaje badań:

Test skórny

Kotu wstrzykiwane są podskórnie różne alergeny (pyłki, roztocza etc.). Na podstawie reakcji w miejscu iniekcji lekarz może stwierdzić, czy wystąpiła reakcja alergiczna na daną substancję.

Badanie krwi

W niektórych rodzajach alergii organizm produkuje przeciwciała przeciw alergizującym substancjom. Obecność przeciwciał można stwierdzić badając krew. Dlatego lekarz będzie potrzebował do analizy próbkę krwi Waszego kota.
Żaden z powyższych testów nie ma uniwersalnego zastosowania. To lekarz wybierze najwłaściwszy test, a następnie dokona wnikliwej analizy wyników.

Szczególny przypadek - alergia pokarmowa

Szczególny przypadek przedstawia alergia pokarmowa. To trudna do zdiagnozowania choroba ze względu na to, że system immunologiczny przewodu pokarmowego może reagować w przeróżny sposób.
Właściwą diagnozę pozwala postawić tzw. dieta eliminacyjna. Wymaga ona jednak 100% -owej konsekwencji właściciela i w przypadku grymaszących lub mających możliwość wychodzenia na zewnątrz kotów jest raczej niemożliwa do zrealizowania.
Dla prawidłowej diagnozy i późniejszej terapii konieczne jest uniemożliwienie kotu dostępu do innego pożywienia z wyjątkiem karmy zaleconej przez lekarza.
W tej diecie stosuje się przez okres do dwóch miesięcy albo karmę weterynaryjną, albo zalecone jedzenie domowe.

Jeśli objawy alergii znikną podczas stosowania diety, można z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić, że przyczyną był jeden ze składników pokarmowych poprzedniej karmy. Później można na próbę powrócić do starej karmy - pojawienie się objawów da nam pewność, że mamy do czynienia z alergią pokarmową. Badania krwi pozwalają dodatkowo stwierdzić obecność przeciwciał przeciw różnym składnikom pokarmowym. Badanie to pomoże Wam i Waszemu lekarzowi dobrać odpowiednie składniki diety pupila. Istnieją jednak formy nietolerancji pokarmowej, które nie są uwarunkowane alergią, tzn. organizm nie wytwarza przeciwciał. W takich przypadkach tylko dieta eliminacyjna może doprowadzić do postawienia właściwej diagnozy.

Znamy już alergeny - i co dalej?

Najwłaściwszą terapią jest unikanie czynników alergizujących. W przypadku alergii na pchły czy pokarm jest to dość łatwe. W przypadku alergii na pyłki czy roztocza raczej trudno jest uniknąć kontaktu z alergenem. Przy alergiach z objawami okresowymi można pomóc stosując w tym czasie środki farmakologiczne. Przy całorocznych objawach,działania uboczne wynikające z długotrwałego stosowania terapii farmakologicznej, mogłyby niekorzystnie odbić się na zdrowiu kota. Dlatego w takich przypadkach należałoby rozważyć zastosowanie immunoterapii (desensybilizacja).